

[Socialministeren.]

Lande, som nærmest kunde sammenlignes med Danmark paa Sociallovgivningens Omraade, er saa overmaade forskellige, at jeg ikke tror, man for Alvor vil faa praktiske Resultater ud af det. Jeg kan blot nævne et Forhold som den danske Sygekassebevægelse og alle de Konsekvenser, som flyder af denne, det har man ikke tilsvarende til i andre Lande, og en Sammenligning mellem de sociale Lovgivninger vil derfor blive stærkt haltende.

Hvis det, det ærede Medlem vil have frem, er Oplysninger, som viser, at Danmark forholdsmæssigt anvender et større Beløb paa den sociale Lovgivning end de fleste andre Lande, skal jeg gerne paa Forhaand indrømme ham, at det er Tilfældet; det har jeg altid sagt, og det har hidtil været Danmarks Stolthed, jeg haaber, det igen om nogle Aar skal blive Danmarks Stolthed, at det gaar i Spidsen paa dette Omraade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Baade det ærede Medlem Hr. Mads Larsen og den højtærede Socialminister gaar imod min Paastand om, at ved dette Lovforslag, naar det bliver til Lov, vil der blive hjulpet Grupper, som ingen af os her ønsker at yde nogen Hjælp paa dette Omraade, og der peges paa, at Kommunalbestyrelserne har i deres Haand at skønne over, hvorvidt de vil hjælpe eller lade være at hjælpe. Den højtærede Socialminister spurgte mig, om jeg da ingen Tillid har til den Maade, hvorpaa de kommunale Styrelser vil administrere Loven. Jeg maa dertil svare, at jeg har meget mere end Tillid, for jeg har den fulde og faste Overbevisning, at denne Lov vil blive administreret ganske forskelligt paa de forskellige Steder. Nogle Steder vil netop alle de løbe med, som ingen her ønsker skal komme i Betragtning ved denne Lejlighed, og andre Steder vil kunde, som f. Eks. jeg ønsker skal blive hjulpet paa denne Maade, komme i Betragtning, og Kommunalbestyrelserne paa de sidstnævnte Steder vil saa ved enhver mulig Lejlighed, netop ud fra det Synspunkt, som det ærede Medlem Hr. Mads Larsen gjorde gældende, at det var Sindelaget, der var det afgørende, blive udskreget i Blade og paa Møderne o. s. v. som Folk, der ikke undte de fattige andet end, hvad de kunde faa af Fattigvæsenet med alle de Virkninger, der deraf følger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Det er en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, som foranlediger, at jeg ønsker at gøre en kort Bemærkning. Der blev en Gang i Vinter fra det om Hjælpkasseloven nedsatte Udvalg tilstillet Indenrigsministeriet en meget omfattende Række af Spørgsmaal angaaende Fattigforsørgelsen her i Landet, en Række af Spørgsmaal, som Ministeriet ikke besad noget som helst Materiale til at besvare, og som, hvis Oplysninger som Grundlag for Besvarelsen skulde fremskaffes, vilde have foranlediget et uhyre Besvær for Landets Kommuner, idet det ikke blot drejede sig om Antallet af fattigforsørgede, men ogsaa om Aarsagerne til Fattigforsørgelsen o. s. v., som sagt et meget omfattende Spørgeskema.

Jeg maatte derfor indskrænke mig til at give Udvalget de Oplysninger, Ministeriet besad, og fandt ikke nogen som helst Anledning til at bebyrde Kommunerne med det store Besvær, som en virkelig omfattende Besvarelse af de stillede Spørgsmaal vilde have foranlediget, og det saa meget mere, som Besvarelsen af disse Spørgsmaal var uden Interesse for Behandlingen af det Hjælpkasselovforslag, der forelaa for Udvalget. Jeg maatte derfor opfatte disse Spørgsmaal som tjenende ganske andre Formaal end dem, de udgav sig for at tjene.

Derimod tilstillede jeg Udvalget, og altsaa ogsaa det ærede Medlem, fuldt ud fyldestgørende Oplysninger med Hensyn til de samlede Fattigudgifter i de senere Aar. Det har vist sig — og derom er det ærede Medlem vidende —, at disse Udgifter har ligget nogenlunde konstant i de sidste fem Aar, mellem et Par og tredive og cirka fire og tredive Millioner Kroner. Og saa længe intet andet er oplyst, maa jeg gaa ud fra, at der ligger de fremdeles.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Af den førte Diskussion fremgaar det klart, og det er ogsaa erkendt af den højtærede Minister, at dette Lovforslag i høj Grad bærer Tilfældighedens Præg, og at det i Virkeligheden rammer tilfældigt. Den, der faar Fattighjælp, ydet den 4. Juni, og den, der faar den den 6. Juni, er helt forskelligt stillet. Dermed er egentlig Lovforslagets Karakter fastslaaet.

Den højtærede Minister sagde, at han kendte Sogneraad, der søgte at sabotere den sociale Lovgivning, og som sagde til Folk: